

BÜYÜKBABAMIN KOCAMAN DENİZİ

Sylvia Bishop • Paddy Donnelly

Rüya'nın Büyükbabası, ihtiyar kedisi Tarçın'la birlikte deniz kıyısındaki bir kulübede yaşıyordu. Yaşadığı yer öyle güzeldi ki...

İçerisi biraz dağınıktı. Çünkü Büyükbabanın geniş bir ıvır zıvır koleksiyonu vardı. Tüm bunları küçüklüğünden beri biriktiriyordu.

Rüya'nın annesi de hep gülümseyerek şöyle derdi: "Tüm dünyayı şu kulübenin içine sığdırmışsın baba."

Rüya, bu yaz, birkaç gün büyükbabasıyla kalacaktı.

Vedalaşırken “İyi eğlenceler!” dedi annesi, Rüya’ya sımsıkı sarılarak.

“Büyükbabanla iyi geçin. AYYY! Olamaz. Affedersin!” dedi babası eski bir oyuncak kamyonu ayağı takılıp tökezleyerek. Doğrusu, Rüya’nın babasının, Büyükbabanın ıvır zıvırlarıyla pek arası yoktu.

“Hoşça kal Rüya!” dedi annesiyle babası. “Birkaç gün sonra görüşürüz!”

Annesiyle babası gittikten sonra Rüya kendisini biraz tuhaf hissetti, bu yüzden Büyükbabaya sarıldı. Sonra da hemen yukarı çıkarak yanında getirdiği eşyalarını odasına yerleştirdi ki kendisini evinde gibi hissetsin. Her zaman kaldığı mavi odadan dışarı bakınca gümüş gibi parlayan deniz tam karşısındaydı.

Pencere açıldı. Bahçeden ve kumsaldan gelen denizin tuzlu kokusu içeri doluyordu.

Büyükbaba, Rüya'nın odasına geldi ve her zamanki gibi "Söyle bakalım! Bugün ne yapıyoruz Rüya?" diye sordu.

"Koya gidebilir miyiz?" diye sordu Rüya.

Koy, bir uçurumun kıvrımında gizlenmiş,
herkesin hakkında çok az şey bildiği
küçük bir kumsaldı.

Rüya'nın annesi, küçükken Büyükbaba
ve Büyükanne ile orada oynardı. Dahası
Rüya'nın annesiyle babası da ne zaman
Büyükbabayı ziyarete gitseler onu bu koya
götürürlerdi.

